

www.nevo.co.il

עפג (מרכז) 18536-03-09 יצחק הגאי נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז

08 ספטמבר 2009

עפ"ג 18536-03-09 הגאי נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט אברהם טל, סג"נ – אב"ד כב'
השופט ד"ר אחיקם סטולר
כב' השופטת רות לורך

יצחק הגאי

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

להחלטה במחוזי (2009-11-04): עפג 18536-03-09 יצחק הגאי נ' מדינת ישראל שופטים: אברהם טל, ד"ר אחיקם סטולר, רות לורך, עו"ד: עוזרי שגיב, זוהר ברזילי

פסק דין

1. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת.פ. 3674/05 (בימ"ש השלום בראש"צ) בביצוע מעשה מגונה בעובדת בחנות נעליים שבבעלותו בכך שחייב אותה, הצמיד גופו לגופה וביקש לנשקה, וכעבור שעה טפח על ישבנה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני.
- המערער נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, ל- 7 חודשי מאסר ע"ת, לתשלום קנס בסכום אלף ₪ וחויב לפצות את המתלוננת בסכום של 50,000 ₪.
2. המערער ערער על פסק הדין וביום 6.10.08 דחה בימ"ש זה, במותב אחר, את הערעור על הרשעת המערער והחזיר הדיון לבימ"ש קמא על מנת שיקיים מצוות המחוקק בסעיף 6(1)(א) לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, יקבל הערכת מסוכנות מהמרכז להערכת מסוכנות לגבי המערער, ישמע השלמת טיעונים לעונש בענין זה ויגזור את דינו של המערער גם על סמך הערכה זו (ראה עמ' 10 לפסה"ד בעפ"ג 1256-02-08 בבימ"ש זה).

--- סוף עמוד 1 ---

3. ביום 11.1.09 התקבלה בבימ"ש קמא חו"ד הערכת מסוכנות לגבי המערער (להלן: "חוות הדעת") שבסיכומה נכתב כי שילובם של גורמי הסיכון הסטטיים והדינאמיים, כפי שפורטו בעמ' 7 לחוות הדעת, וההתרשמות הקלינית של הבודקת מהמערער, כמתואר בעמ' 6 לחוות הדעת, מצביעים על רמת מסוכנות מינית נמוכה של המערער.
4. ביום 29.3.09 שמע בימ"ש קמא טיעונים מפי ב"כ הצדדים ועדות של עדה מטעם המערער ובסיומם גזר את דינו של המערער באופן זהה לגזר הדין שנתן לפי קבלת חוות הדעת, לרבות הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים וחויב המערער לפצות את המתלוננת (משיבה 2 בערעור שבפנינו) בסכום של 50,000 ₪.
5. בגזר-הדין מיום 29.3.09, הוא נושא הערעור שבפנינו, התייחס בימ"ש קמא (כב' השופט היימן) לחוות הדעת כך:

"התקבלה חוות דעת של הערכת המסוכנות, קראתי האמור בחוות הדעת ואני סבור שהגענו למצב התחלתי. חוות דעת זו אינה רלוונטית כלל ועיקר לגזירת הדין כאן.

תכלית חוות הדעת אינה עומדת במבחן גזירת דינו של נאשם זה שלפני. לפיכך, לאחר

עיון בחוות הדעת אינני עושה בה שימוש כלשהו בגזר דין זה".

בהמשך גזה"ד כתב בימ"ש קמא כדלקמן:

"שמעתי טיעונים לעונש של הצדדים, וככל שאני מתייחס לטיעונים לעונש שטען הסנגור נדמה היה לי שאני יושב כערכאת ערעור על עצמי. מצאתי להבהיר כי אינני יושב כערכאת ערעור על החלטותיי. גזר דיני שניתן ביום 28.1.2008 ניתן לאחר שקילה מעמיקה של כל העובדות וכל הנסיבות הרלוונטיות לענישה, לצערי הרב מאז גזר

--- סוף עמוד 2 ---

הדין, ומשום ההתנהלות הפרוצדוראלית מן הסתם נגרם למתלוננת נזק נוסף.

וצודק ב"כ התביעה שבענין בו אנו עסקינן ראוי לסיים ההליך המשפטי מהר ככל האפשר כפי שנפגעות קורבנות מין נפגעות כל אימת הדיון המשפטי מתמשך שלא לצורך.

המתלוננת, כך קבעתי וכך אני קובע גם היום נפגעה באופן קשה ביותר ממעשיו של הנאשם, וככל שנפגעה כך יש להחמיר בעונשו של הנאשם וכך אני עומד אחרי קביעתי שיש לפצותה באותו סכום שקבעתי".

6. ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו שטעה בימ"ש קמא בכך שלא נתן משקל לחלוף ארבע וחצי שנים מאז ביצוע העבירה, היות המערער ללא עבר פלילי, גילו המבוגר והיותו סב לנכדים.

עוד טוען ב"כ המערער שטעה בימ"ש קמא בכך שלא נתן משקל לחווה"ד שקבעה כי מסוכנותו המינית של המערער נמוכה, לא נתן משקל לדברי העדה שהעידה לטובת המערער ולגזרי דין שהטילו על נאשמים שהורשעו בעבירות דומות עונשי מאסר על תנאי ופיצויים בשיעור נמוך יותר, לרבות בנסיבות חמורות יותר מאלה של התיק נושא הערעור.

7. ב"כ המשיבה טוענת שביהמ"ש קמא התחשב בגזר דינו הראשון, אותו אימץ בגזה"ד נושא הערעור, בכל הנסיבות לקולא שפורטו בהודעת הערעור ובטיעונים לעונש שהושמעו בפניו עובר לגזה"ד נושא הערעור.

באשר לחווה"ד טוענת ב"כ המשיבה שהיא מבוססת על נתונים סטטיסטיים שכן המערער לא לקח אחריות על מעשיו ולא שיתף פעולה עם מעריכת המסוכנות. לטענתה, אין להקל עם המערער מאחר ובחר לנהל הוכחות וגרם בכך סבל נוסף למתלוננת ובימ"ש קמא התרשם מהפגיעה העמוקה שפגע בה המערער.

--- סוף עמוד 3 ---

8. המתלוננת אמרה בדבריה בפנינו שהיא מעוניינת לשים קץ למצב שבו היא נמצאת במשך 5 שנים. היא לא הולכת לטיפולים בגלל שהיא אדם סגור והדבר לא אומר שזה לא קשה לה.

9. איננו מקבלים את עמדתו של בימ"ש קמא בכל הקשור לחווה"ד.

לא ירדנו לסוף דעתו של בימ"ש קמא כשנימק את אי התחשבותו בחווה"ד בכך שתכלית חוות הדעת אינה עומדת במבחן גזירת דינו של הנאשם שבפניו. איננו מקבלים את קביעתו שחווה"ד

אינה רלוונטית כלל ועיקר לגזר הדין שכן עפ"י מצוות המחוקק, שבגללה הוחזר התיק לבימ"ש קמא, יש להתחשב במסוכנותו של עבריין מין, לחומרה או לקולא בהתאם לתוכן חוות הדעת, כאחד מהשיקולים בגזירת דינו של עבריין מין.

10. איננו מקבלים טענת ב"כ המשיבה שאין להתחשב במסקנות חוות הדעת מאחר והמערער לא שיתף פעולה עם הבודקת והיות חוות הדעת מבוססת על נתונים סטטיסטיים שכן מעיון בחוות הדעת המפורטת והמנומקת עולה שהמערער מסר פרטים רבים על תולדות חייו, לרבות על התפתחותו הפסיכו-סקסואלית והרגליו המיניים (עמ' 2-3 לחוות הדעת), ופירט את עמדתו המכחישה באשר לעבירה שבה הורשע. המערער נבדק ביסודיות ע"י מעריכת המסוכנות, שעיינה בכתב האישום ובפסק הדין של בימ"ש קמא, והתרשמה ממנו התרשמות קלינית כמתואר בחוות הדעת.

לאור האמור לעיל אין לומר שהמערער לא שיתף פעולה עם הבודקת והעובדה שהכחיש את ביצוע המעשים, כפי שהכחיש ביהמ"ש קמא, וסרב לאפשר לבודקת לשוחח עם אשתו, שאינה יודעת על ההליכים הפליליים נגדו, לא מלמדת על העדר שיתוף פעולה ולא גורעת מהכתוב בחוות הדעת והמסקנה שבסיומה.

11. מהערכת המסוכנות שמובאת בעמ' 7 לחוות הדעת עולה שהיא לא מבוססת רק על נתונים סטטיסטיים אלא על שקלול של פקטורים סטטיים, שקשורים לעברו של המערער ולפמנולוגיה של מעשיו, ופקטורים דינאמיים שקשורים לאישיותו, לסביבתו ולנטיותו המיניות וכן על ההתרשמות הקלינית מהמערער.

--- סוף עמוד 4 ---

12. לאור האמור לעיל היה על בימ"ש קמא להתחשב, כשיקול נוסף על השיקולים ששקל בגזר הדין הראשון שאומצו על ידו בגזר הדין נושא הערעור, במסקנת חוות הדעת. מאחר ועפ"י חוות הדעת מסוכנותו המינית של המערער נמוכה אין חשש שיחזור על מעשיו ויש לשקול זאת כשיקול לקולת העונש בנוסף לעברו הנקי של המערער, גילו המבוגר והיותו עובד.

13. אף אנו, כמו בימ"ש קמא, סבורים כי ראוי היה לסיים את ההליך המשפטי מהר ככל האפשר על מנת שלא לפגוע במתלוננת (ולדעתנו גם בנאשם), אך במקרה זה נגרם חלק מחלוף הזמן בשל העובדה שבימ"ש קמא לא קיבל, עובר לגזר הדין הראשון, הערכת מסוכנות לגבי המערער.

14. איננו מקלים ראש במעשים המגונים שעשה המערער במתלוננת במקום עבודתה אצלו, תוך ניצול האמון שנתנה בו כמעביד ובפגיעה בה, אך המעשים אינם ברף העליון של המעשים המגונים ומסוכנותו המינית הנמוכה של המערער, בנוסף לנסיבות המקלות שפורטו ע"י ב"כ המערער מצדיקים הקלה בעונש המאסר שהוטל עליו, כך שיוכל לרצותו בעבודות שירות.

15. איננו מקלים ראש בנזק הנפשי שנגרם למתלוננת ממעשי המערער אך מדבריה בפנינו עולה שהיא לא נזקקה לטיפול בעקבות המעשים ולא הוצג בפנינו כל מסמך המלמד על היותה נזקקת לטיפול כזה. לאור האמור, סכום הפיצוי שאותו חויב המערער לשלם למתלוננת הוא גבוה באופן המצדיק התערבות ערכאת ערעור.

16. עיון בפסקי הדין וגזרי הדין של ביהמ"ש העליון, ביהמ"ש המחוזיים ובימ"ש השלום שהוצגו בפנינו ע"י ב"כ המערער מעלה שבגין מעשים חמורים מאלה שעשה המערער, מבלי להקל בהם

ראש, חויבו הנאשמים לשלם פיצויים

--- סוף עמוד 5 ---

בסכומים נמוכים בהרבה מהסכום של 50,000 ₪ שאותו חויב המערער לשלם למתלוננת והוטלו עליהם עונשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות.

17. לאור כל האמור לעיל אנו מקבלים את הערעור וקובעים כי המערער ירצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בכפוף לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.

המערער יפצה את המתלוננת בסכום של 20,000 ₪ שיופקד בקופת בימ"ש זה עד יום 15.10.09 ויועבר למתלוננת עפ"י כתובת שתמסור המשיבה 1.

המזכירות תפנה הענין לממונה על עבודות שירות שיחווה דעתו בדבר אפשרות ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, מקום ומועד תחילת ביצוען.

כתובת המערער: רח' רוטשילד 27 בת ים.

טל' נייד: 054-6945554.

נקבע לדיון בחוות דעת הממונה ליום 4.11.09 בשעה 11:30.

המערער הוזהר כי עליו להתייצב בפני הממונה על עבודות שירות במועד אליו יוזמן וכן להתייצב לדיון במועד הנדחה.

ניתן והודע היום י"ט אלול תשס"ט, 08/09/2009 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

רות לורך, שופטת

ד"ר אחיקם סטולר, שופט

אברהם טל, סגן נשיא

אב"ד

לפני 54678313

הוקלד על ידי: ליאת בוסי

--- סוף עמוד 6 ---

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

--- סוף עמוד 7 ---

עפג (מרכז) 18536-03-09 יצחק הגאי נ' מדינת ישראל

www.nevo.co.il